

Sofie Sente wijst de weg in **Oresteia: ad rem en meeslepend.** FOTO STEF STESSEL

De Roovers tussen bloedwraak en noodlot

● "Orestes, u bent veroordeeld tot de vrijheid! Leer het daglicht te verdragen." Met deze woorden eindigt 'Oresteia', de nieuwe voorstelling van De Roovers: een frisse opvatting van het tragische conflict van de mens met zijn lot.

Na 'Alkestis' in 2006 zetten De Roovers opnieuw hun tanden in een Griekse tragedie, deze keer van de dichter Aeschylus. De kilte van het Antwerpse Slachthuis - de oud-Griekse gezangen (door een 9-koppig koor) klinken er heel kwetsbaar - is toepasselijk in een stuk waarin de logica van bloedwraak meester is.

Roover Sofie Sente wijst als 'bevoorrechte getuige' de weg doorheen de drie delen van het stuk. Ze belichaamt - pakkend en ad rem - het koor, dat analyseert, commentarieert, maar ook interverteert met de spelers. Hoe logisch is de keuze van de machtsbeluste koning Agamemnon (Robby Cleiren) zijn dochter Iphigeneia te offeren voor een zuchtjeweind zodat hij Troje kan verpulveren? En hoe schuldig is zijn echtgenote Klytaimnestra (Ilse Uitterlinden) wanneer zij haar dochter wreekt en een zwaard in Agamemnons hart plant? En wat met de noodlottige 'plicht' van Orestes (Jeroen Vander Ven), die zijn vader wreekt door zijn moeder te vermoorden? Net voor het derde deel, waarin het tribunaal Orestes vrijpleit en de cirkel van de bloedwraak wordt doorbroken, vergoelijken de 'geesten' van Agammenon en zijn vrouw hun daden. Een geslaagde insteek van De Roovers: de confrontatie met het duistere ik, de link met de verantwoordelijkheid van ieder, ook het publiek, is gemaakt.

KVH

📍 Oresteia, De Roovers, 7, 10, 14, 16 en 19 mei, Slachthuis, Antwerpen, www.monty.be